

Jeg har af beretningerne det indtryk, at det at gå ind for en håndgribelig opgave - en børneinstitution, aktioner for bolig- og serviceproblemer i nye boligområder - er taknemlige. Men en dag - det varer nu noget - er der børneinstitutioner nok, og boligområderne har butikker og legepladser og postkasse - og så må man have opgaver i reserve.

Beretningerne taler en del om udmeldelser, og om faren ved kontingentforhøjelse. Jeg har i "Kvinden og Samfundet" gjort rede for DKs økonomiske situation, og regnskabet er trykt der. Sagen skal diskuteres, men jeg skal ikke bruge tid til at gentage mig selv her.

Udmeldelserne kan tages på forskellig måde. Nogen er helt modløse, og jeg forstår det. Men andre tager det mere nøgternt. Nå ja, vi har et frafald. En generation af medlemmer bliver pensionister, falder bort. Nogen der ærlig talt aldrig har brudt sig om kvindesag, benytter anledningen til at springe fra. Vi har - som alle danske foreninger - en "tynd generation" af de midaldrende. Men der er også tilgang, og der er ved at ske et generationsskifte. Ikke lige hurtigt alle steder. Men visse distriktsberetninger viser det meget tydeligt. Hvis de er strømpilen, er den nye generation på vej ind. Og så gælder det om at være åbne for dens ideer.

Kritik af DKs linie og arbejdsprogram har jeg fundet mindre af i beretningerne, end jeg havde ventet. Den forekommer. "Vi mister medlemmer, fordi vi er for hårde". Så længe "hårdheden" består i, at vi følger de linier, vi selv har afsat her på landsmødet i målsætning og arbejdsprogram er der vel ikke andet at sige til det, end at så er de pågældende gået forkert, og ville alligevel aldrig være blevet glade for at være hos os. På den anden side kan det jo også siges sådan, som netop en af vore yngre kredsbestyrelser udtrykker det: "Vi går gerne ind for nye ideer, men i et for kredsen passende tempo".

Et par eksempler: udmeldelse eller trusel om udmeldelse, fordi DK slår et slag for ligeløn, kan vi ikke rigtig tage imod. Det er helt principiel kvindesag.

Udmeldelse fordi DK går ind for revision af ægteskabslovgivningen^{og} skaffelse af forsørgerbegrebet er en tragisk misforståelse, fordi^{af} de pågældende jo ikke i virkeligheden har noget imod et ligeberettiget ægteskab, hvor hustruen har samme mulighed som manden for at klare sig selv. Man opfatter det bare som et angreb på ens eget ægteskab, skønt vi jo alle i DK ved, at det er fremtidens ægteskaber, vi taler om, og at ingen vil gøre attentat på de kvinder, der netop på grund af vor forkerte ægteskabs-, uddannelses- og skattesystem aldrig fik den mulighed. Som det før er sagt - det er vore døtres ægteskaber vi kæmper om. Og vore døtre og deres mænd synes at vælge DKs linie.

Jeg skal da ikke lægge skjul på, at DKs medlemssituation er alvorlig, og at vi er i et vadedsted. Men jeg tror, vi kan fæste os for meget ved det negative og glemme lysningen forude. 1/4 udskiftning til nye medlemmer, siger det mest optimistiske distrikt. Det er der fremtid i.